

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم با سلام و ادب: ببخشید استاد بنده پارسال کتاب «ادب خیال، عقل و قلب» را خواندم و در آن نوشته بودید که باید این قدر برنامه ریزی کرد تا برنامه شد. ولی بنده هر چه قدر برنامه ریزی انجام می دهم نمی توانم به آن عمل کنم. مثلا برنامه ریزی کرده ام در این ساعت مطالعه کنم ولی وقتی به آن ساعت می رسم اصلا توانایی مطالعه ندارم و می خواهم مثلا کار هنری انجام دهم یا آن نوع کتاب را آن زمان نمی توانم بخوانم و اگر آن کار برنامه ریزی شده را انجام دهم احساس می کنم روحم را در زنجیر کرده ام و خسته می شوم. به همین دلیل از برنامه ریزی کردن خسته شده ام. آیا باید خود را ملزم کنم که در آن ساعت کار برنامه ریزی شده را انجام بدهم و به مرور عادت کنم یا روشی دیگری هم هست برای برنامه ریزی کردن؟ آیا برنامه ریزی به این روش درست است مثلا مشخص کنم در این روز این سه کار را انجام دهم بدون تعیین وقت؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در آن کتاب عرض شد که بعد از مدتی تجربه‌ی درست برنامه‌ریزی کردن را به دست می‌آورید و بدون آن‌که خود را از برکات برنامه‌ریزی محروم کنید، برنامه‌ریزی شما مطابق واقعیات زندگی و احوالاتان می‌شود. موفق باشید